

Szorgos munka a gáji kollektív gazdaságban

A gáji kollektív gazdaságban ezekben a napokban nehéz valakit az irodában találni. Mindenki kinn tevékenykedik a mezőn. A szorgalmas munka az eredményezte, hogy eddig már 362 hektáron végeztek el a buza acatolását és befejezték 280 hektár kukorica vetését. A gáljak 150 hektáron vetettek Warwick 600-as dupla hibridkukoricát. Ugyanakkor 10 hektáron elvetették a sliókukoricát is.

A gáljak szorgos munkáját bizonyítja az is, hogy befejezték a 45 hektár cukorrépa első kapálását és megkezdtek ezt a munkát a 60 hektár napraforgónál is. A gáji kollektív gazdaság földje igen alkalmas dinnyetermesztésre. Napokkal ezelőtt elvetették 21 hektár dinnyét.

A gazdaságban három mezei brigád dolgozik. Az eddigi munkálatok során a Sír Dumi brigád vezetett 1-es számú brigád járt az élen. A brigádban Kiss Mihály kollektívista érte el a legjobb teljesítményt. A kettes számú brigádból Bánes Dumitru, Crucean Dumitru és Nagy József kollektívisták dolgoztak a legszorgalmasabban. A 3-as számú brigádból pedig Ivanov Flisla és Putel Milutin kollektívisták érdemelnek dicséretet.

Üzemeink tapasztalataiból

A minőség - fontos követelmény

A minőségi munka, a megteremtés a rentabilitás növekedésének, végső fokon tehát a népgazdasági fejlesztésének egyik fontos tényezője. Üzemeinkben a munka minőségének ellenőrzése nemcsak a műszaki ellenőrző szolgálat dolgozóira hárul, hanem a termelői folyamatot irányító és vezető műszaki dolgozókra, de ezen felül a munkások széles tömegére is. A Dimitrov vagongyárban például állandó célkitűzés a minőségi ellenőrzés tökéletesítése.

Az üzem termékei, a különböző típusú vagonok, mindenfelé jó hírnévnek örvendenek. A fedett tehervagonok, a személyvagonok és a billenővagonok az utóbbi időben kifogástalan minőségben kerülnek a rendelőhöz és ez büszkeséggel tölti el az üzem munkásait, technikusait, mérnökeit.

Az eredmények bizonyítják, hogy évről évre javul a minőség, csökken a selejt. Még 1958-ban üzemi vonatkozásban a selejt 0,67 százalékot tett ki, addig 1959-ben 0,34 százalékra csökkent.

Ehhez még hozzátehetjük, hogy 1960 első hónapjaiban, hozzávetőleges adatok szerint a selejt százalékaránya tovább csökkent.

Tavaly tehát, 1958-hoz viszonyítva, lényeges javulás mutatkozott a selejt csökkentése terén, az elért eredményekkel azonban nem elégedhetünk meg a gyár dolgozói. Tovább kell harcolniuk azért, hogy teljesen megszüntessék a selejtet. Ezt már számos helyen elérték. Így például az előkészítő részlegen Susorica Gheorghe, a szabász részlegen Ardelean Ioan, a szerelő- és hegesztőműhelyben Mocanu Vasile, a forgószámla részlegen Kruzics György, a befejező részlegen pedig Curilă Ioan kiváló eredményeket értek el. Dicséretet érdemelnek Grozav Trifan, Semciuc Gheorghe, Bandur István, Bercea Stefan, Ponta Roman, Takács Imre, Kádár Lajos és mások, akik munkafázisonként ellenőrzik az alkatrészek minőségét.

A minőség javulását nagymértékben elősegítette az is, hogy a mérnökök, technikusok és mesterek egyre nagyobb figyelmet fordítanak erre a kérdésre. Braun Béla mérnök, Weber István, Misić Ilie, Drecin Maxim és mások nagy figyelemmel ellenőrzik a termelői munkát és segítséget nyújtanak ott, ahol erre szükség mutatkozik.

Örvendetes az a tény, hogy

a gyár dolgozóinak döntő többsége következetesen harcol a minőségért. Munteanu Traian, Delamarian Pavel, Pascu Stan és mások által termelt alkatrészek minőségére nincs panasz.

Kétségtelen azonban, hogy egyesek még ma is szem elől tévesztik a minőségi munkát és legfőképpen a mennyiségi teljesítésre törekednek. Opiră Gheorghe, Boldan Vasile, Benko István és mások nem tartják tiszteletben a minőségi követelményeket. Figyelmenlenségéből egyes munkások, mint például Feher Aurel és Fodor Ferenc a géposztályról, gyenge minőségű terméket adnak ki kezükből.

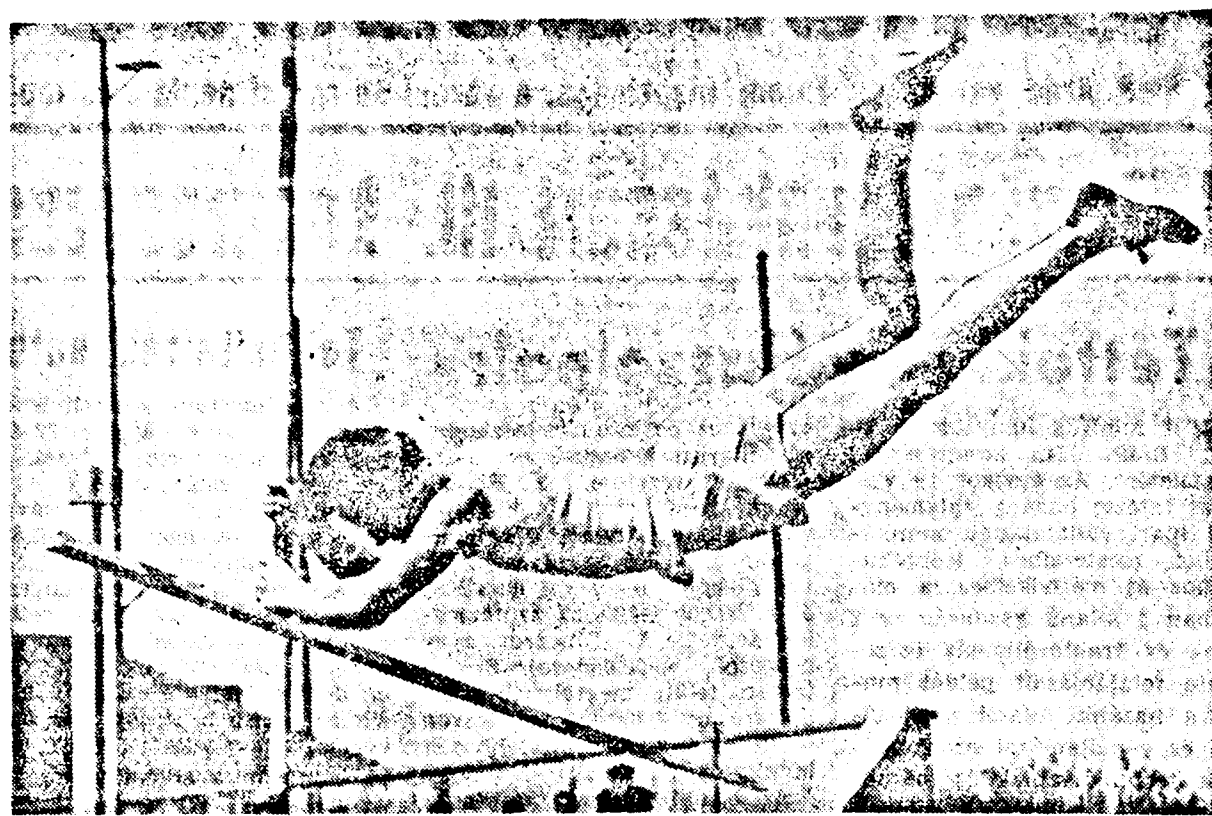
A műszaki ellenőrző szolgálat dolgozói arra törekednek, hogy felvilágosító munkával biztosítsák a termékek kiváló minőségét. A műszaki ellenőrző szolgálat vezetősége figyelmezteti a fázisonkénti ellenőrzőket, mint például Václ János, Chelici Camenot, David György, Nagy József, Stoltz Walter, hogy ne dolgozzanak felelőtlenül, mint ahogy az többször megtörtént, hanem követeljék meg a minőségi munkát.

A termelői folyamatokat ellenőrzők nagytöbbségű munkát végeznek. Szükséges, hogy rávilágítsanak a dolgozók előtt: a minőség ma már elengedhetetlen követelmény. Eppen ezért a mennyiségi munka mellett egyetlen pillanatra sem szabad megfeledkezni a minőség kérdéséről. Ügyelni kell arra, hogy a munkadarabok már a feldolgozás kezdeti szakaszában kifogástalan minőségűek legyenek, nehogy több munkafázis elvégzése után végül csak észre, hogy az alkatrész selejt. A műszaki ellenőrző hivatalnak a jövőben is minden erőfeszítést meg kell tennie, hogy a Dimitrov-gyárból kiváló minőségű termékek kerüljenek a rendelőhöz.

M. G.

Sportművelődés Sportművelődés

Ifjúsági atlétikai versenyen

Egy másodperc ezredrészében egy atlétikai verseny minden szépségét, izgalmát, dinamikáját belezsűrjöl: — lehetetlen vállalkozás. A sportfotoképesz munkája örökös birkózás az idővel. Szép képet akar a fényérzékeny filmre rögzíteni. Csak hogy a futót nem állíthatja meg a célzalag előtt, az ugrót nem tarthatja a levegőben, nem kérhet bárd-ságos arcot. Nem állíthatja be a pillanatot, neki magának kell beállni a pillanatra. S ha sikerül a nehéz feladat, akkor a másoló papír fényes síkján fekete-fehér színekben, s szürke árnyalatokban megjelenik a mozdulat szépsége.

A vasárnap lebonyolított ifjúsági városi atlétikai bajnokság leglátványosabb, leg-szebb felvételeiből közülük ezúttal — a legszebbiket, amely közel 3 méter magasságból örökítette meg a rudugrót. Egy sportolót a sok-sok tehetséges ifjú közül.

(Kelen Ferenc felvétele)

Már a kora reggeli órákban ifjú atléták zsúfálót volt hangoztatni a stadion 30. stadion. Ifjú sportvetőiknek hullámzó moráját szórta széllel az élénk tavaszi szél. Őden zöldellő pázsit fölött kuszult talvóba a gerely, röplát a diszkosz. Nagyot szólt a rajpíszoly s a vágálókn nyomban heves nyargalásba kezdtek a vörös salakon.

Ki dob leglátványosab, ki ugrik magasabba, ki fut gyorsabban. Ki az ügyesebb, ki lesz a győztes: ki képviseli városunkat a temesvári tartományi versenyen? Ezt döntötték most el. Keveset tudunk munkájukról. Versenyeiket eddig általában gyér érdeklődés kísérte, pedig a sportolósereg — amely ezt a nemes sportágat választotta — megérdemelné, hogy többen kisérik érdeklődéssel szereplését. Nem sokat hallottunk róla, de annál teljesebb volt figyelmen kívül hagyni a tehetséges Dumitru Vizitiu teljesítményét értékeljük, aki nem kevesebb, mint 3 számban szerezték meg a városi bajnoki címet (magas, táv és 4x100 méteres váltó).

Nagyhalmágyi József

Rádióműsor

Szerda, április 27.

BUKAREST I.: 5: Hírek. 5:10: Könyvtár. 5:40: Orvosi tanácsok. 6:10: Falurádió. 6:20: Könyvtár. 6:45: Vidámakör. 7:30: Könyvtár. 8: Lapszemle. 10: Népdalok. 11: Hírek. 12: Hangszer-szólók. 12:30: Román népdalok. 13: Hírek. 14:18: Claudia Suljenko és Mark Bernes énekel. 15: Hírek. 15:35: Esztrád-zene. 16:15: Itt Moszkva beszél. 16:45: Román forradalmi dalok. 17: Hírek és időjárásjelentés. 17:45: Szilvia Sírú-Vasilescu énekel. 18: A haza szolgálatában. 19:55: Riport műsor. 20: Hírek. 20:20: Jódíszakát gyerekek. 21:30: Hírek. 21:30: Hírek. 22:30: Szimfonikus zene. 23:52: Hírek.

BUKAREST II.: 14: Hírek. 14:07: Szép vagy hazám. — Dalok. 15:20: A legismertebb népdalok. 15:50: A hét zenéje. 16: Hírek. 16:15: Időjárásjelentés. 16:15: Táncczene. 16:30: A főváros hangverseny életéből. 17:20: Válaszolunk hallgatóinknak. 17:30: Újítók és újítások. 18:05: Szimfonikus zene. 18:27: Könyvtár. 19:30: Színház s mikrofón előtt. 21:40: Az 1960-as olimpiai év. 23:15: Schubert-trió.

A Prichindel báb-színház műsora

Csütörtökön, április 28-án délután négy órakor: Giscánel.

IDŐJÁRÁS

Változó felhőzet, nappal jobbra borult ég. A hőmérséklet nem változik. Várható hőmérsékleti értékek nappal 10-11, éjjel mínusz 1- plusz 5 fok között.

Közlemény

A tartományi Combustibil vállalat a tűzifa utalvány tulajdonosok tudomására hozza, hogy az 1960-ra szóló tűzifa utalványok 5-ös számú szelvények érvényességét május 20-ig meghosszabbították. Ezután az időpont után a szelvények elvesztik érvényességüket. A fentelírt tulajdonosokat felhívjuk, hogy torlódások elkerülése végett, idejekorán vegyék át tűzifa járandóságukat a faterlepeken.

AZ I. C. I. L.

közi a fogyasztó közönséggel, hogy április 25-én a Liszt Ferenc utcában

üzletét nyitott saját termékeinek árúsítására

Az alábbi termékek állandóan a közönség rendelkezésére állnak:

- Pasztőrözött tej,
- Asztali vaj, 100 és 200 gramm csomagolásban,
- Különleges minőségű vaj, 100 gramm csomagolásban,
- Muresana sajt,
- Elő csatlágyu trapiéta sajt,
- Rismov sajt,
- Liptói túró,
- Tehén- és juhtúró,
- Jaurt,
- Tejföl fedett üvegekben.

Április 30-án az Eminescu utcában is hasonló üzlet nyílik.

Fogyasszák bizalommal az aradi ICIL tejtermékeit!

(Folytatása következik).

Egy film, amit mindenkinek meg kell néznie

FEHÉR VÉR

Az emberiség boldogságáért, a jóvá bízottságért s mindenek zálogáért, a tartós békéért az egész földkerekségen egyre több ember áll csatasorba. A békeharcosok zászlaján ott magaslik az atomkísérletek elleni tiltakozás is. S e nagy, tömegmértékű tiltakozás mozgalomban hallatják szavukat a munkások, paraszokok mellett művészek, írók. Korunk történelmi küzdelmében a tartós békéért ott találjuk a filmművészeket is, akik alkotásaikkal ugyancsak ennek a dicső ügynek szolgálnak.

Jó példa erre a városunkban most bemutatott Fehér vér című DEFA filmalkotás. A film Nyugatnémetországban játszódik, abban az országban, ahol Adenauer kancellár segítségével, és amerikai dollárok s más eszközök támogatásával újra hallatják hangjukat a fasiszták. A Fehér vér cselekménye és témája a realitás talajából nőtt ki s éppen ez teszi hitelessé s nagy telelezőerejűvé.

A történet központjában egy bankár család áll. A két világháború meggazdagodott, műmiaszerű vén pénzmágnás, a család feje most sem riad vissza az a harmadik világháború, az atomháborútól sem. Ezért követ el minden, hogy sürgesse, maggyorsítsa a Nyugatnémetországban létesítendő amerikai atomrakéta támaszpontok építését. Mindez persze újabb milliókkal gyarapítandó a verszívó eddig is tetemes vagyondó. Piszkos célja eléréséért nem riad vissza a legálisabb dolgotól sem. Minden elkövet, csak hogy elitkolhassa véjének atom-békeségét, akik ugyancsak üzemi érdekekben Amerikába küldött, hogy ott megismerkedjenek az atomkísérletek és atomrobbantások technikájával.

De a film nem marad meg egyetlen család keretében. A kritika és fénykorúkat ráirányítja a kizsákmányolók hadának egész sor gaztetteire.

Mindezek azonban nem garázdálkodhatnak akadálytalanul, mert a becsületes emberek itt is egyre nagyobb erővel hallatják szavukat. Különösen szép és nemes a filmben Soltan professzor alakja, aki vállalja az üldöztetést is, csak hogy ráébreszthesse az embereket arra, hogy milyen nagy veszély fenyeget mindenkit, ha nem gátolják meg idejében az imperialisták örült atomfegyverkezését.

A professzor segítségével érdeklődik a bankár veje, Manfred von der Lohe és felesége is arra, hogy milyen aljas érdekek szolgálatában áldoztak fel boldogságukat. De az áldozat mégsem volt hiábavaló, mert a fiatal ember ellobbanó élete, mint figyelemre méltó sikoly hasít bele

mindenki öntudatába s utolsó szavai nem maradnak pusztán kitalált szavak: „Itt nem csupán rólam van szó, hanem mindannyiatokról. Védekezze-tek!”

A filmet Gottfried Kolditz rendezte s vezetésével Jöleg Christine Laszar, Jürgen Frohriep és Herbert Dirmoser alakított különösen megrázóan.

Péterii Árpád

Anna Seghers novellája

A menedék

1940 szeptemberének egyik hajnalán — amikor a párizsi Place de la Concorde-on hatalmas horogkeresztes lobogó lengett, akárcsak más, megszállt városokban és az utcák előtt utahosszúságot sorok kigyóztak — bizonyos Loul-ne Meunier asszony, egy essztergályos felesége, három gyermek anyja, azt hallotta, hogy a XIV. kerületben van egy bolt, ahol tojást lehet kapni. Tüstént felkerekedett, sőt állt egy órát, kapott öt tojást, minden családtágra egyet-egyet. Közben észbe jutott, hogy éppen abban az utcában lakik iskolatársnője, Anette Villard, ott dolgozik az egyik szállodában. Felkereste hát s szokatlanul izgatott állapotban találta ezt a különben nyugodt, rendes teremtet.

Anette Villard — miközben sorra alkálta a szálloda ablakait és mosdókagylóit, Meunier-né meg segített neki — elbeszélte, hogy a Gestapo tegnap délen letartóztatta egyik vendégüket, aki elszállt németként jelentette be magát, holott, mint azóta kiderült, valamilyen német koncentrációs táborból szökött meg néhány esztendője. A Santéba vitték — beszélt Anette Villard az ablaktáblákat fényesítő —, onnan hamarosan Németországba szállították és alighanem falhoz állították. Ami azonban Anette Villard-t sokkal közelebből érintette — elvégre egy felnőtt mégiscsak felnőtt, a háború pedig háború — az a ven-

dég kisfia volt. Ugyanis a némettel egy szobában lakott egy tizenkét év körüli fiú: a gyermek itt járt iskolába s úgy beszélt franciául, akár maga Anette; az anyja meghalt, család viszonyai pedig áttekinthetetlenek, mint az idegeneknél általában. Tegnapi iskolából hazajövet nemán, száraz szemmel vette tudomásul apja le-tartóztatását. Amikor azonban a Gestapo-tiszt felszólította, hogy szedje össze a holmiját, mert másnap érte jönnek és visszaviszik Németországba, rokonához, a fiu meglopó há-tározottsággal jelentette ki: inkább azzal élve veti magát, minthogy abba a családába vis-szatérjen. Erre a Gestapo-tiszt éles hangon azt felelte, hogy mindenképpen visszaviszik, legfeljebb nem a családjához, hanem javítottáshoz.

A fiu megalkáztat benne — mesélte Anette —, az éjjel segítségért kérte s ő hajnalban el is vitte egy kis cafétba, ahol barátja a tulajdonos. Most ott ül a gyerek és vár. Anette azt hitte, nem lesz nehéz elhelyez-nie; eddig mégis mindenki ne-met mondott, félnek az embere-k. Az ő főnökönél is nagyon tart a németektől és dühöng a fiu szökése miatt.

Meunier-né mindent nemán hallgatva végig és csak aztán szólt meg, hogy Anette be-fejezte:

— Megnézném a gyereket.

Anette megmondta neki a café címét és hozzátette:

— Ugye, nem félsz valami ruhát vinni a fiunak?

A café tulajdonosa, akinél Meunier-né Anette néhány sorával igazolta magát, a reggel meg zárvatartott billiárd-szobába vezette. Ott ült a fiu és az udvarra bámult. Akkor lehetett, mint Meunier-né leg-idősebb fia; még az öltözéke is hasonló volt, a szeme szür-ke s vonásai semmi idegen-szerít nem lehetett felfedezni. Meunier-né közbite vele, hogy ruhát hozott neki. A fiu nem köszönt meg, csak erősen a szemébe nézett. Meunier-né eddig éppolyan anyja volt, mint a többi: sort állt, a sem-miből valamit, valamiből sokat próbált összehozni, otthoni munkája mellé házilpai mun-kát vállalt s mindezt magától értetődően találta. Most, a fiu erőteljes pillantása nyo-mán, ismét magától értetődő-nek érzett valamit s mivel a dolog magától értetődött, erő-t is lett hozzá. Így szólt:

— Este hétkor gyere a Café Briard-ba, a csarnok mellett. Siettet haza. Hogy az ember azt a keveset legalább mutatósan tehessen asztalra, sokat kellett főzöcskéznie. Férje már otthon volt. Egy háborus évet töltött a Maginot-vonalban, három hete szerelt le s egy-he-te, hogy üzemé ismét meg-nyitotta kapuit. Meunier-t fél-napi munkára alkalmazzák, szabad ideje legnagyobb részét a kocsmában töltötte s a saját gyengeségén dühöngve ment haza azután, amiért kevés-ső-jából még ott is hagyott valamennyit.

Az asszony sokkal izgatot-tabb volt, semhogy kisse fér-je kedvét s miközben sorra-tította fel a tojásokat, már mesélte is a dolog, hogy férjét előkészítte. Amikor azonban odáig ért, hogy az idegen fiu megszökött a szállodából és szeretne Párizsban megbújni a

németek elől, a férfi a követ-kező szavakkal szakította fél-be:

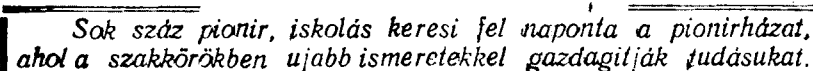
— Anette barátnő! nagyon ostobán teszi, ha ilyen számár-ságba keveredik. En bizony ráfordítottam volna helyében a kulcsot a kölykökre. Hadd lássa az a német, milyenek a saját honfitársai... Miért nem gondoskodott különben a gyer-mekéről? Annak a tisztnek is igaza van, ha hazaküldik a gyereket. Hitler már megszál-ta az egész világot, ezen sem-miféle frázis nem változtat.

Az asszony volt olyan ravasz, hogy gyorsan másról kezdett beszélni. Most értette csak meg, mi lett az urból, aki koráb-ban minden sztrájkban, min-den tüntetésen részt vett s ju-lius tizennegyedikén mindig úgy viselkedett, mintha egy-magában skarná újra megos-tromolni a Bastille-t. De még is csak Christophorus-hoz, a mesebeli óriáshoz hasonlított — mint még annyian — aki mindig ahhoz pártol, aki ép-pen erősebbnek tetszik, vagy előző gazdájának erősebbnek bizonyul s így végül is az ör-dögnél köt ki.

Csak hogy az asszonyt sem természetesen, sem rengeteg tenni valója nem hagyta sokat tőp-rengeni. A férje a férje volt, ő meg a felesége — az idegen fiu azonban várta őt. Átszaladt hát este a csarnok melletti cafétba és azt mondta a gyermeknek: — Holnap tudlak csak ma-gamhoz venni.

A fiu ismét erősen a szemé-be nézett. Így szólt:

— Nem kell magához ven-nie, ha fél. Az asszony szárazon felel-tett: csupán arról van szó, hogy várni kell egy napot. Megkérte a vendéglősnét, tartsa ott egy éjszakára a gyereket, aki az ő rokona. Kérése nem kellett gyanút, hiszen Párizsban csak

Biró László
levelező

Végül hangsúlyozni kell, hogy a városi néptanács külső-szomszédalakodási osztálya ilyen vonatkozásban támogassa sokkal jobban a Városi Kertészetet, hogy az ott dolgozók többet tehessenek a növényvédelem, a fák védelme érdekében. Határozottan állást kell foglalni azok ellen, akik felelőtlenségül nyíróbájják a fákat. A jövőben pedig kötelezni kell az érdekelte vállalatokat, hogy a fák nyésését nem a rügypontadás és a levelek kibontakozása után, hanem jóval előtte végezzék el. S ami a legfontosabb: vegyék igénybe a Városi Kertészet támogatását, szakmai segítségét.

Hruscsov elvtárs beszéde Bakuban

Szovjet Azerbajdzsán sikereiről,
a nemzetközi élet időszerű kérdéseiről

BAKU. (Agerpres.) A TASZSZ hírlapjának az alábbiakban ismerteti N. Sz. Hruscsov beszédét:

Miután hangsúlyozta, hogy a proletár internacionalizmus lenini eszméinek szellemében nevelt, testvér érzésektől egyetemes családja megdöbben az azerbajdzsáni szovjet hatalom kikiáltásának, Azerbajdzsán Kommunista Pártja megalakításának 40. évfordulóján, N. Sz. Hruscsov a következőket mondotta:

Az egész ország örömmel és büszkéséggel veszi számba kiváló sikereit és tetteit, hiszen ezek nagyban hozzájárultak a kommunista építés ügyéhez, közös ügyünkhöz.

N. Sz. Hruscsov kiemelte, hogy Azerbajdzsán ünnepe egybeesik egy másik nagy szovjet évfordulóval, Vlagyimir Iljics Lenin születésének 90. évfordulójával. A Szovjetunió népe — folytatta — a lenini utat haladva 42 év alatt gigászi lépést tettek az elmaradottságból a haladás felé.

A kommunizmus, amely sok nemzedék számára a legvonzóbb, de távoli álom volt, ma a lenini eszmék által lelkesített szovjet emberek millióinak gyakorlati ügyvédi vált.

N. Sz. Hruscsov a továbbiakban emlékeztetett a soknemzetiségű bakui proletariátus forradalmi érdemeire, majd kiemelte, hogy a szovjet uniós és az egész transzkaukázusi kommunista szervezetek internacionalista hagyományait. A transzkaukázusi kommunista szervezetek mindig szoros együttműködést, vállvetve haladtak előre, az internacionalizmus szellemében nevelték a tömegeket, s ez döntő jelentőségű körülmény volt győzelmiükben a munkásságukkal és ellenességekkel szemben — hangsúlyozta.

Az azerbajdzsáni dolgozók — folytatta N. Sz. Hruscsov — akárcsak minden szovjet ember, tisztelték és megbecsülték az azerbajdzsáni pártunk kiváló aktivistáit, akik kiváló forradalmárokat, akik különböző időkben a bakui bolsevik szervezet élvezői voltak, akik a lenini eszmék terjesztették a tömegekben. Nagy tisztelettel említi Joszif Sztálin, Mihail Kallin, Szergej Kirov, Grigorij Ordsonikidze, Nari-man Narimanov, Kliment Vorosilov, Anasztasz Mikoján és mások nevét.

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta, hogy a proletár internacionalizmus és a népek közötti barátság eszméinek szellemében nevelt azerbajdzsáni dolgozók nagyban hozzájárultak a szocialista építés közös ügyéhez a Szovjetunióban. Szovjet Azerbajdzsán elengedhetetlenül ipari szocialista köztársaságává változott.

A hét éves terv teljesítésében elért eddigi eredményeink biztossá tesznek bennünket abban, hogy a terv feladatait teljesítjük és túlszárnyaljuk — mondotta N. Sz. Hruscsov.

A Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke kiemelte, hogy a háború utáni években 40 milliárd rubelnyi föderalizációt eszközölték Azerbajdzsán nép-gazdaságában, vagyis négyszer annyit, mint a háborút megelőző időszakban. Ebben az időben a köztársaságban több mint száz ipari nagyvállalatot építettek.

A szovjet kormányfő ezután kijelentette, hogy

Azerbajdzsán nagy lépést tesz előre a hét éves terv időszakában. Azerbajdzsánt jelenleg a költözés hazájának nevezik, a hét éves terv végén pedig a költözés és a végleges hazájának fogják nevezni. Az ipari össztermelés csaknem megkétszereződött.

N. Sz. Hruscsov a továbbiakban kiemelte, hogy óriási előrelépést ért el az azerbajdzsáni falvakban.

Azerbajdzsán a szovjet hatalom évtizedes virágzó szocialista köztársaság lett. Valóra vált a nagy Leninnek és a parancsolata, hogy Azerbajdzsánt, akárcsak Transzkaukázia és Közép-Ázsia többi szocialista köztársaságát olyan államokká kell változtatni, amelyek minden szempontból példát szolgáltatnak az óriási soknemzetiségű Kelet népei számára.

A felsőoktatás méreteit tekintve szovjet Azerbajdzsán már régen maga mögött hagyta Európa számos nagy országát, nem is beszélve az olyan szomszédos országokról, mint Irán és Törökország.

A szovjet Transzkaukázusi kommunista párt vezetésével a szocializmus nagyszíri előrelépésére válik.

N. Sz. Hruscsov a továbbiakban a nemzetközi helyzetről beszélt s kijelentette, hogy a szovjet kormány véleménye szerint a jelenlegi helyzet kedvező.

A nemzetközi feszültség enyhülését jelezték — folytatta — találkozásaink államfőkkel és kormányfőkkel, valamint más államférfiakkal, amelyekre az utóbbi időben került sor. Ki kell említeni ilyen szempontból elsősorban az Amerikai Egyesült Államokban tett látogatásunkat, ezt megelőzően pedig találkozásainkat és megbeszéléseinket Macmillan angol miniszterelnökkel, Moszkvában, Indiában, burmában, Indonéziában és afganisztáni látogatásunkat, végül pedig franciáorrszági látogatásunkat.

Megbeszélést folytattunk Eisenhowerrel az USA elnökével, Macmillannel, Nagy-Britannia miniszterelnökével, de Gaulle-lal, Franciaország elnökével, Grönchi-val, Olaszország elnökével, Nehru indiai miniszterelnökkel, Szukarno indonéz elnökkel, Ne Vin és U Nu burmai államférfiakkal, Zahir Sah afganisztáni királlyal és Daud miniszterelnökkel, s ennek során az a vélemény alakult ki bennünk, hogy ok valamennyi tudatában vannak annak, hogy hozzá kell járulni a nemzetközi feszültség további enyhítéséhez, s tárgyalások, nem pedig háború utján kell megoldani a vitás kérdéseket.

N. Sz. Hruscsov ezután kijelentette, hogy véleménye szerint a nemzetközi enyhülés a jövőben is folytatódni fog.

A csúcstelevezettről a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke a következőket mondotta:

A legújabb szándékkal indulunk Párizsba, nemcsak azzal a szándékkal, hogy elősegítsük a nemzetközi helyzet általános javulását, hanem azért is, hogy mindent megtegyünk a kölcsönös megértés érdekében a nyugati hatalmak állam- és kormányfőivel s haladást érjünk el a sürgős kérdések megoldásában, amelyek, amint mondtam, szokatlan kopognak.

Mindenekelőtt — folytatta N. Sz. Hruscsov — ki kell mondanunk helyből a leszerelés kérdését, az egyik legmegszívottabb sziklát, amely utat állja a béke megszilárdulásának bolygónkon. A második kérdés, amelyben sok állam érdekel a találkozásnak, a német békeszerződés megkötése, beleértve a nyugatberlini helyzet normalizálását is.

A német békeszerződés megkötése ugyanakkor a nyugatberlini megszállási rendszer felszámolását, s a megszálló csapatok visszavonását jelentené. Ennek ellen nem nagyon lehet számítani az államok közötti ellentmondások veszélyes gócsának kiküszöbölésére és ugyanakkor normális életkörülmények megteremtésére a nyugatberlini lakosság számára.

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta, hogy a Nyugat-Berlin szabadvárossá nyilvánítására vonatkozó szovjet javaslatok semmi olyant nem tartalmaznak, ami kárt okozhatna a Szovjetunió tárgyaló partnereinek, majd elismerését fejezte ki a Német Demokratikus Köztársaság kormányának azért, hogy megértést tanúsított a Németország központjában fennálló feszültség megszüntetésének szükségessége iránt és hajlandó bizonyos áldozatra azáltal, hogy egyetért a Nyugat-Berlin szabadvárosi státutumával, noha területi szempontból ez a város a Német Demokratikus Köztársaság elidegeníthetetlen része.

N. Sz. Hruscsov kijelentette: reméli, hogy a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok megújítására a kormányfői értekezleten a nemzetközi légkör további felmelegedéséhez, a bizalom növekedéséhez és a különböző társadalmi rendszerei

államok sokoldalú kapcsolatainak megerősítéséhez fog vezetni.

A szovjet kormányfő kijelentette, minden előfeltétel megvan arra, hogy megoldják az atom- és hidrogénfegyver kísérletek beszüntetésének kérdését. Már régen itt az ideje annak, hogy egyszer s mindenkorra véget vessenek a nukleáris fegyverkísérleteknek, amelyek fokozzák a fegyverkezési hajszát s veszélyeztetik az emberek életét és egészségét.

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta, hogy Eisenhower elnök és Macmillan miniszterelnök közös nyilatkozata, amelyben elvben egyetértenek az az, hogy nem hajtanak végre földalatti robbantásokat mindaddig, amíg az ellenőrzésre vonatkozó kutatások folynak, teljesítést arra a reményre, hogy a legközelebbi időben belüli kiküszöbölésnek a nézeteltérések és meggyezés jön létre a kísérletek beszüntetésének tekintetében.

A nukleáris fegyverkísérletek megszüntetéséről folytatott tárgyalások további előrehaladása most már a nyugati hatalmaktól függ. Reméljük, hogy a kormányfőknek végül is sikerülni fog megoldani ezt az égető kérdést.

N. Sz. Hruscsov rámutatott arra, hogy a nyugati hatalmak egyes államférfiai egyoldalúan vetik fel az értekezlet részvételét előtti álló problémákat. Ezek az államférfiak egyik-másik problémáikat éppen olyan vonatkozásait próbálják előtérbe helyezni, hogy ha ezekre összpontosítják a figyelmet, ez nem módosíthatja elő közbülső elfogadható megoldások kidolgozását. A kérdések ilyen-szerű felvetése természetesen nem segíti elő a lényeges nemzetközi kérdések megoldását, hanem ellenkezőleg, hozzájárul a feszültség fenntartásához és következképpesen gátolja az államok közötti kapcsolatok normalizálását.

N. Sz. Hruscsov példaképpen idézte Dillon amerikai külügyminiszterhelyettes egyik legutóbbi beszédét. Ezt a beszédet — mondotta — áttitja a hidegháborús szellem. N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta, hogy Dillon nyilatkozata sáros eltelten áll azzal a légkörrel, amely a Szovjetunió és az USA közötti kapcsolatokban az Eisenhower elnökkel Camp Davidban folytatott megbeszélések nyomán alakult ki.

A leszerelés kérdésével és a fizes leszerelési bizottság munkájával kapcsolatban N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy azok a javaslatok, amelyeket a nyugati hatalmak terjesztettek a bizottság elé, nem a leszerelésre, hanem a leszerelés nélküli ellenőrzésre irányulnak. A nyugati hatalmak a genfi értekezleten ugyanarra az álláspontra helyezkednek, mint az előző évek során: el akarják kerülni a tényleges leszerelést, meg akarják fosztani tartalmától ezt a problémát és az egész kérdést csupán az ellenőrzésre korlátozni. Ez az eljárás azonban nem jelent egyebet, mint hátralepést.

A Szovjetunió mindvégig kitart álláspontja mellett, hogy kivívja a leszerelés kérdésének megoldását. A leszerelés olyan alapvető probléma, amelynek megoldásától egy újabb háború veszélyének elhárítása függ.

Nem mehetünk bele és nem is megyünk bele abba — mondotta N. Sz. Hruscsov — hogy a leszerelést ellenőrzéssel helyettesítsék. Mindezt meg fogunk tenni, hogy elérjük az alapos és átfogó ellenőrzéssel egybekapcsolt leszerelést. Célnk feladatunk az összes pusztító eszközök, beleértve a nukleáris és a rakétafegyvert is, továbbá felszámolni a hadseregeket.

Mi a szigorú ellenőrzés mellett vagyunk, de leszereléssel együtt, és ellenük a leszerelés nélkül ellenőrzést — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov. A továbbiakban kiemelte: ugyáltszik, az imperialista államokban még vannak erős agresszív körök, amelyek nem tudnak belenyugodni a szocialista tábor létezésébe.

A szocialista országok nem azzal kívánják ki legjezultatukat, jelenlegi helyzetüket, hogy a Népszövetség vagy az Egyesült Nemzetek Szervezete elismerje őket. Legfontosabbuk forradalmi harcra való felkészülést és a szocialista országok népeit ezt a jogot a gazdasági fejlődés terén elért siker

ekkel és hadseregek ereje folytán tartják fenn és szilárdítják meg.

N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy a szocialista országok ma nem kisebb, hanem nagyobb erővel rendelkeznek, mint az imperialista államok és erejük napról napra, évről évre növekszik.

Kilátástalan az a politika, amelynek alapja a szocialista országok társadalmi rendszereivel szembeni vak gyűlölet.

A semleges országok és a gyarmati iga alól felszabadult országok népei számára gyűlöletes az imperialista agresszív politika. Az imperialista politikát mindinkább meggyűlölik azoknak az országoknak a népei is, amelyeknek kormánya ezt a politikát folytatják, hiszen ez csapást mér az illető országok gazdaságára, kimeríti az országot s lerontja a lakosság anyagi színvonalát.

A fegyverkezési hajszát kleroszokálással az imperialisták valószínűleg nemcsak arra törekedtek, hogy megakadályozzák a szocialista országok gazdasági, tudományos és kulturális fejlődését, hanem egykeztek teljesen tönkre tenni őket, hogy ily módon aláássák a szocialista társadalmi rendszert tekintetében.

Mint láttuk, ez a politika csődöt mondott — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov. Ezt a Nyugat legjezuanabbul gondolkodó államférfiak, közigazdászai és nyilparosai maguk elismerik.

És mi évről-évre, konkrét tervekkel, a Szovjetunió hét éves tervének és a többi szocialista ország népgazdasági tervének teljesítésével fogunk újabb és újabb tanulságot szolgálatni, világosan be fogjuk bizonyítani az „erőpolitika” csődbukott jellegét.

A dolgok realis mérlegelése egyetlen kiutat mutat: el kell ismerni a kapitalista és a szocialista államok békés egymás mellett élésének szükségességét, normális, egészséges kapcsolatokat kell létesíteni közöttük, fejleszteni kell kereskedelmi és kulturális kapcsolataikat, tudományos együttműködésüket.

Más kiút nincs, hiszen a másik eshetőség — a háború.

Egy háború olyan katasztrófa fog vezetni, amely első-sorban azokra az országokra hat ki, amelyeknek kormányai nem akarják megérteni a békés egymás mellett élés szükségességét. A népek nem fogják megbocsátani a már két világháborút kiborított társadalmi rendszernek egy olyan világágés kiborítását, mint amelyen egy nukleáris-rakéta háború és véget fognak vetni ennek a rendszernek — a kapitalizmusnak.

N. Sz. Hruscsov kijelentette, körültekintően kell megvizsgálni azt is, milyen álláspontra helyezkednek a nyugati hatalmak egyes államférfiai azzal kapcsolatban, hogy a csúcstelevezetlet megvizsgálja a német kérdést. Mint mondotta, Christian Herter április 4-i chicagói beszéde csak sajnálkozást váltott ki. Ez a beszéd arról tanuskodik, hogy Herter korántsem fogja fel realisan a kialakuló helyzetet.

Herter ut azt óhajtja, hogy vitába boosátkozzunk Németország ujaegyesítéséről, népszavazásokról megártásáról, olyan kérdésekről, amelyek nem tartoznak a csúcstelevezetletben részvevő államok hatáskörébe.

Németország ujaegyesítésének kérdését magunknak a németeknek kell eldönteniük: ők nem hatalmaztak fel bennünket arra, hogy belligyeikkel foglalkozzunk, nem adtak erre névse semmilyen felhatalmazást. Németország ujaegyesítésének kérdését senki más nem oldhatja meg, csak maguk a németek.

Teljesen más kérdés a németországi békeszerződés megkötése. Ez a probléma teljes egészében a győztes hatalmak hatáskörébe tartozik és megoldása már régen közszerű.

A Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke kijelentette, hogy ha a nyugati hatalmak a Szovjetunió minden erőfeszítésére és józan ész ellenére sem lesznek hajlandók figyelembe venni ezt a kérdést, s közös meggyezéssel megoldani a német problémát, a Szovjetunió megköti a békeszerződést a Német Demokratikus Köztársasággal. Vele együtt aláírja a békeszerződést sok más állam, amelyek hasonlóképpen meg vannak győződve a német kérdés békés rendezésének szükségességéről. Akkor pedig érvénytelennek válnak a fegyverletelből következő feltevések. Ami a Német Demokratikus Köztársaság területét illeti, érvénytelennek válnak azok a jogok, is, amelyek a nyugati hatalmak a hitlerista Németország fegyverletelére következtében nyertek, beleértve a nyugatberlini megszállási rendszer további fenntartásának jogát is.

Egyes politikusok már odáig mennek, hogy követelik: erős-szak alkalmazásával biztosítsák a három hatalom csapatainak nyugatberlini állomását, és a város fegyverleteléből fakadó jogait érvényesítését. Figyelmeztetünk kell ezeket a gőzfeltevéseket — mondotta N. Sz. Hruscsov —, hogy ha a jog és a törvényesség helyett az erőszak alkalmazását kezdik emlegetni, akkor természetesen ennek az erőnek szembe-szegei a másik fél ereje, s ez olyan erő, amely a törvényre, a jogra fog támaszkodni, s következképpesen megfelelő erővel támogatást fog kapni minden ország részéről. Más-keppen ez nem is lehet.

A mi politikánk realis előfeltételeknek alapszik. A szovjet kormányt jószándékok vezérik: arra törekszik, hogy fel-számolja a második világháború maradványait, megszüntessék Nyugat-Berlin megszállási rendszerét és megadják Nyugat-Berlinnek a szabadvárosi státutumot.

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta, hogy ha a Szovjetunió megköti a békeszerződést a Német Demokratikus Köztársasággal, az NDK gyakorlatilag fogja szuverén jogait egész állami területén. Ha a nyugati hatalmak nem írják alá a békeszerződést a Német Demokratikus Köztársasággal, ezzel nem tarthatják fenn azokat a jogokat, amelyekhez annyira ragaszkodnak. Akkor természetesen elveszik azt a jogukat, hogy közlekedhessenek Nyugat-Berlinnel szárazföldön, vízen és a levegőben.

A szovjet kormány meggyőződése, hogy a józan ész dalmaskodni fog a csúcstelevezetlet után az értekezleten képviselt országok kapcsolatai jobbak lesznek, mint azelőtt és nem megfordítva.

N. Sz. Hruscsov kiemelte: a szovjet kormány minden erejét latbveti annak érdekében, hogy a csúcstelevezetlet siker koronázza, s hogy ennek nyomán a népek megelégedéssel állapítsanak meg, hogy új és fontos lépés történt a béke megszilárdítása irányába.

A Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke kijelentette, hogy a józan ész dalmaskodni fog a csúcstelevezetlet után az értekezleten képviselt országok kapcsolatai jobbak lesznek, mint azelőtt és nem megfordítva.

N. Sz. Hruscsov kiemelte: a szovjet kormány minden erejét latbveti annak érdekében, hogy a csúcstelevezetlet siker koronázza, s hogy ennek nyomán a népek megelégedéssel állapítsanak meg, hogy új és fontos lépés történt a béke megszilárdítása irányába.

A Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke kijelentette, hogy a józan ész dalmaskodni fog a csúcstelevezetlet után az értekezleten képviselt országok kapcsolatai jobbak lesznek, mint azelőtt és nem megfordítva.

N. Sz. Hruscsov kiemelte: a szovjet kormány minden erejét latbveti annak érdekében, hogy a csúcstelevezetlet siker koronázza, s hogy ennek nyomán a népek megelégedéssel állapítsanak meg, hogy új és fontos lépés történt a béke megszilárdítása irányába.

A Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke kijelentette, hogy a józan ész dalmaskodni fog a csúcstelevezetlet után az értekezleten képviselt országok kapcsolatai jobbak lesznek, mint azelőtt és nem megfordítva.

N. Sz. Hruscsov kiemelte: a szovjet kormány minden erejét latbveti annak érdekében, hogy a csúcstelevezetlet siker koronázza, s hogy ennek nyomán a népek megelégedéssel állapítsanak meg, hogy új és fontos lépés történt a béke megszilárdítása irányába.

A Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke kijelentette, hogy a józan ész dalmaskodni fog a csúcstelevezetlet után az értekezleten képviselt országok kapcsolatai jobbak lesznek, mint azelőtt és nem megfordítva.

Az elbai találkozó 15. évfordulója

TORGAU. (Agerpres.) — TASZSZ:

15 évvel ezelőtt, 1945 április 25-én találkoztak az Elba mellett fekvő Torgau német városában a szovjet csapatok a hitleri agresszor seregei után az amerikai csapatokkal. A történelmi esemény megörökítésére Torgauban, az Elba partján, emlékművet állítottak fel. Az emlékmű talapzatán a következő szavak olvashatók: „Dicsőség a győzelmes szovjet hadseregnek és dicsőség szövetségesei csapatainak, amelyek győzelmeket arattak a fasizta Németország ellen.”

Április 25-én a város lakossága gyűlést tartott az emlékmű előtt az elbai találkozó 15. évfordulója alkalmából.

A gyűlésen E. Seidler, Torgau polgármestere beszélt, majd I. V. Basiszov ezredes, a Németországban állomásozó szovjet csapatok megbízottja és Joseph Polowski „Az elbai találkozó amerikai veteránja” szervezet titkára mondott beszédet.

Véget ért dr. Szukarno kairói látogatása

KAIRO. (Agerpres.) — A kairói rádió jelentette, hogy Szukarno indonéz elnök és a kíséretében lévő személyek négy napi látogatás után az Egyesült Arab Köztársaságból Conakry-ba utaz-

tak. A kairói látogatás során Szukarno elnök megbeszélést folytatott Nasszer elnökkel. Megvitatott több nemzetközi kérdést, valamint a dél-kelet-ázsiai és közel-keleti országok közötti problémákat.

A Japánban élő koreaiak tüntetése Li Szin Man terroruralma ellen

TOKIO. (Agerpres.) — Tokióban április 25-én nagygyűlés volt, amelyen több, mint 8500 Japánban élő koreai állampolgár vett részt. Az egybegyűltet erősen tiltakoztak Li Szin Man fasizta kikkjének dél-koreai terroruralma ellen. A gyűlésen egyöntetűen elfogadott nyilatkozat rámutat arra, hogy a Japánban élő koreai állampolgárok támogatják dél-koreai honfitársaik hazafias harcát és határozottan követelik a Dél-Koreában állomásozó amerikai csapatok visszavonását. A nyilatkozat kifejtte, hogy a Japánban élő koreai állampolgárok szilárd el-

határozása küzdeni Li Szin Man elűzéséért és az ország békés egyesítéséért.

A gyűlés résztvevői elhatározták, hogy tiltakozó kiállításokat menesztnek az amerikai nagykövetségekhez, valamint a Li Szin Man kormány Japan „diplomáciai képviseletéhez”.

A gyűlés után tartott tüntetésen a tömeg a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság állam zászlójával vonult fel.

Április 24-én több, mint 2500 koreai főiskolás tüntetett Tokióban és követelt az amerikai csapatok visszavonását Dél-Koreából.

Hírek a népi demokratikus országokból

PEKING — Sanghajban több mint egy millió munkás csatlakozott ahhoz a versenyhez, amelynek lejárata: „Köszöntjük május elsejét újabb termelési eredményekkel”. A versenyben első helyre kerültek a 3. számú acélmű dolgozói, akik váltaksonként 190 csapolást végeztek.

Április első 20 napjában a sanghaji 1. számú acélmű munkásai naponta a kőhő tüsténnek négyzetméterére számították több, mint 18 tonna acél termeltek.

Több gyár és üzem teljesítette és túlteljesítette az áprilisi termelési terv előirányzatait.

PRAGA — A napokban megnyitott Prágában a csehszlovák elektronikai szakemberek első értekezlete. Az elektronika csak 1945 után indult fejlődésnek Csehszlovákiában. Ma már az ország

elektronikai ipara változatos termékeket gyárt. Az értekezleten 80 szakelőadás hangzik el.

BUDAPEST — Dr. Katona Emil, a veszprémi vegyipari kutató intézet munkatársa olyan készítményt állított elő, amely hosszabb időn át megvédi a rozsdától az időjárás viszontagságainak kitett mezőgazdasági és más gépeket.

A Balaton mellett lévő tihanyi biológiai intézet többévi kutatás után május elsején üzembe helyezi az első algafeldolgozó gyárat. Mint ismeretes, a Balatonban évente mintegy 300 000 tonna alga képződik, a tóban lévő halak pedig mindössze 6000 tonnát fogyasztanak el. A jelentős mennyiségű fölös algákat nyersanyagul használják fel gyógyszerkészítésre, a melléktermékekből pedig madárélelmet készítenek.

Néhány mondatban

Mintegy 500 000 iraki lakos tekintette meg a megnyitástóta eltelt két hét alatt a bagdadi szovjet ipari kiállítást.

Április 25-én Moszkvából Kairóba utazott az Üzbég, Kazah, Gruz, Azerbajdzsán, Kir-

giz, Tadzsik, Örmény és Türkmen Köztársaság kerekedelmi kamaráinak küldöttsége. A küldöttség részt vesz az ássiai és afrikai országok április 30 és május 3-á között Kairóban megtartandó gazdasági értekezletén.

Szinház után gyalogszerrel indultunk szállásunk felé. Így megismerhettük az esti Bukarestet is. Az utcákat napkari világosság árásztotta el. A főutakon neonvilágítás. A nagyvárosban még 11 óra után sincs csend. A villamosok lakadalan gyorsasággal közlekednek. Ilyenkor talán még nagyobb a forgalom, mint a kora délutáni órákban. Most érnek véget a szinház előadások, a mozikban is most oltogatják a lámpákat, elsőülüknek a nézőtér. Az utolsó látogató is elhagyja a termet. Megélnékünk az utcák. Egy csoport betér egyik falatozba, mások meg végiesétálnak a bulvárokon. S csak a késő éjszakai órákban ül el a zaj.

Hazamegyünk mi is. Az élményekben gazdag nap eseményeire gondolunk s az újabb látványokra, a másnap szinházal, doftanal kirándulásra.

EGY NAP BUKARESTBEN

(Folytatás az első oldalról)

Húsz perc a magashan

Amikor otthonról elindultunk, bizony nem gondoltuk, hogy ennyi meglepetést, ennyi felejthetetlen élményt tartogat számunkra a főváros. Jóformán még be sem telünk egy egy látnivalóval s máris újabb érdesség tárul elénk.

A Scinteia ház után a báneassi állomást látjuk, majd elhaladunk a báneassi híd alatt. Fölöttünk a vonat, az ország első kollektivistá tartománya, Constanta felé robbogott.

Autóknak szélesben közeledtünk végül a repülőterre. Húsz perc sétarepülés — ez állt a programban. Népes csoportunk tulajdonképpen most látott először közelről repülőteret s repülőgépet is. Az ezüstszármu gépmadarakat már sokszor láttuk elsuhanni a fejük fölött, olyankor is, amikor a mezőn dolgoztak. Nem tudták elképzelni, milyen érzés repülni, elszakadni a földtől, a magasba szállni s onnan fentről megkérni az ismerős utakat, épületeket.